

ma Magyar élet

Péntek 1930. június 20.
XII. évf. 10. sz.

Felcős szerkesztő: derzsényei dr. Lévy Ferenc.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged Tömörkény-u. 12. Telefon: 17-91.

Ára 16 fill.

Illegitimista okvetetlenkedések

Nem mulik el egyetlen komolyabb európai politikai esemény sem anélkül, hogy az »illegitimisták« bele nem kevernék a Habsburg restauráció kérdésébe és fel ne használnák a magyar nép nemzeti önállósága és önérzete elleni alaptomos támadásra.

Végre le kell számolni ezzel a társasággal, amely veszélyezteteti az ország létérdekeit.

Itt az ideje, hogy végre tisztán lásson az ország népe.

A magyar nemzet elleni legkiválóbb merénylet volt az 1723. évi pragmática sanctio, amely szuronyok terrorjával és megvásárolt néhány magyar áruló összejárásával csempésztek a magyar törvényeink közé. Ezen szégyen törvénytől a létében, önállóságában négy évszázados Habsburg rabszolgaság alatt nem tudott szabadulni a magyar, ámbar több ízben megkísérelte.

A magyar »legitimisták« az igazán becsületes hű magyarok törvénye az 1505. évi Rákosi, az 1707. évi Onodi országgyűlések ide vonatkozó határozatai. Az 1849. évi április 14-iki debreceni nagy templomi declaratio és az 1920. évi I. törvények.

Ezek ellen lázítani közbűncselekmény, amiért kárlehetetlenül eljárást kell indítani, bármilyen ariszokrata és egyházi főméltóság is az intézője. A nemzet szuverenitása elleni támadást első sorban a kormánynak, azután a társadalomnak kell visszaverni és egyszer már beszüntetni.

II. Károly román királynak jogos és törvényes visszatérése adott most újabb alkalmat az illegitimisták felvonulására és hirdetik szerinte a világban, hogy az egyik osztrák főherceg ifjunak nagykorúsítása alkalmából közép Európa népei mintegy féltucat királyságot adnak ajándékba. Ez évi december hó 2-án a csehek Prágában, azután az osztrákok Bécsben, horvátok Zágrábban királyt, illetve császárt koronáznak, aki azután megjelenik Budapesten a »hű magyarjainál« hozza ide a koronákat és az új birodalmának fővárossává Budapestet jelöli ki, miközben a Szent István koronáját is elfogadja, hogy innen Lengyelországba menjen és átvegye a felajjándított koronát és folytassa az időközben megszakított 150 éves lengyel rabszolgaságot.

A hű magyarok mehetnek ismét rabszolgatörzökhöz, szabadság hőhérszínre, vérükkel ragasztgathatják újból össze a vliagháborút okozó újabb Habsburgi birodalmat, amikor az elmúlt tíz esztendő alatt nem onthatták vérüket saját hazájukért és a megszállott részek

visszaszerzésért. A Szent Imre év ünnepségeit is Habsburg propagandára használják és a becsületes magyar katolicizmust bele kényszerítik az agitációba.

Az új igazságügyi eljárási törvényünk a napokban életbe lép és az ítéleteket a »Szent Korona« néven hirdetik ki és az országrontó illegitimisták is »Szent Korona Szövetségben« vezeték fölé és kényszerítik hazaárulásra a hithű, jólelkű magyar népet a Habsburgok visszahozására. Mikor oszlatja már föl a magyar kormány ezen egyesületeket, amelyben a legfőbb állami hivatalok vezetői, hivatali esküjüknek vallásosság belemagyarázásával való megszegésével a magyar államról egyedüli tekintélye és törvényes hatalma ellen izgatnak, hogy a mai helyzet törvénytelen, mert hát az országból elmenekült a magyar király és osztrák császár idegenben nevelkedett kiskorú fia a törvényes és örökös király, akil reggel, délben és este visszasír a lojalis magyar nép.

Az ország hivatali vezetői ezen veszedelmes mozgalom ismert vagy titokban működő vezetői, akiknek esküt kellene tenni újból a magyar alkotmányra és a Kormányzó Ur és a Haza iránti hűségére s ezután ezen megtévedett urakat esküszegésért kellene felelősségre vonni és állásukból elmozdítani.

A nemzet biztonsága és jövője eleni ezen »illegitimista« mozgalomtól, a Habsburg restaurációs agitációtól el kellene tiltani nemcsak a világi, hanem az egyházi vezetőket, funkcionáriusokat, idegen szerzetes rendek tagjait, mert vallási mozgalmukba, hitéletbe belekeverni a nemzet ellenes restaurációt éppen olyan veszedelmes, mint a kommunista agitáció. Uralmat biztosítani vallási tekintetekből olyan egyéneknek, akinek nem szent a haza élete, jövője, biztonsága, akik máról-holnapra a világ másik részére dirigálnak, akik misszionáriusoknak tekintik csupán magukat Magyarországon, olyan indokolatlan magyar lovagiasság, aminek eredménye a mai vallás háborúnak mondható felekezeti gyűlölködés és egyenlenség. A kultúramérgek gombái ezen lovagiasságnak éppen Szegeden tenyészenek a legjobban a magyar történelemnek és irodalomnak »világnézleti« római katolikus és eretnek, vagy zsidó alapon való tanítása által. Lehet másként előadni ezen két tárgyat, mint igazságosan és magyar nemzeti szellemben és becsülettel.

Szegény Hazám sirját ezen trianoni konjunktúrából felszínre került kultur és felekezeti békebonító hiltérítő apostolok ássák és mélyítik, hogy a nemzetem sírkövére ráültessék az osztrák főhercegi ifjút. Ausztriában a kommunizmus el-

len az elmúlt tíz évben a polgárság védelmi szövetségbe tömörült és a Heimvährben fegyveres alakutatot létesített. Mi lett a dolog vége, az ön védelem helyett Habsburg restaurációs puccs előkészítésére határoztak el magukat és most kénytelen az osztrák köztársasági kormány lefegyverezni őket. Nem valószínű, hogy a szociáldemokrata Frontkämpfer Verein és Schutzbund fegyveres alakulatait is szintén leszerelelik-e.

Elképzelhető, hogy a keletről nyugatra ismét erőre kapó vörös veszedelem ellen hogyan tud a trianoni rabláncsón sínylődő magyar nemzet védekezni. Amint a világ háborúnak is közvetlen indító oka a Habsburg évszázados »divide et impera« politikájának telhetetlensége volt, úgy a tíz éves trianoni aléltágnak és tétlenségnek is a Habsburg restaurációs propaganda volt a legfőbb oka, de akadály is a kibékülésnek.

Ezt a rákfénjét a szerencsétlen nemzetünknek ki kell vágni, kiégetni, mert az újabb ragszolja tíz év elsöpör bennünket a nemzetek sorából, mert a trianont nem ismerő régi frontharcos katona nemzedék kidől az élők sorából, kiket nem tudnak pótolni a trianoni csemeték.

Itt a huszonnegyedik órája annak, hogy megengedjék a trianoni konjunktúra zsarnokai, hogy lehessünk becsületes magyarok és jó keresztények is, egyik ne zárhassa ki a másikat. Itt az ideje, hogy a felmentetett és egyéb nélkülözhetetlen társadalmi előkelőségek egymást dicsérő, tömjénező és minden katonai erényt elkendőző lelkiségenek, mételynének végét vessünk. Ezeknek a típusoknak elég volt az elmúlt tíz év epigon dicsősége, önalkotta szobrainak hízélgése.

Térjünk vissza a régi erkölcsökhöz, a régi puritánsághoz, a régi jó kardunkhoz, akkor vissza állíthatjuk a Nagymagyarországot, a régi régi hírnevünket, Habsburgok nélkül is.

derzsényei dr. Lévy Ferenc

Áll még a Rongyos Gárda...

Alig egy pár napja, hogy Kecskeméten 64 fegyvert koboztak el a Rongyos gárdától. Elvették, amint mi elvettük az osztrákoktól kilenc évvel ezelőtt, hogy visszacsatoljanak kilenc községet és Sopron városát.

Alig pár napja, hogy Prónay fővezér katonáit detektívek hajszolták holmi Ottó puccs előkészítés megbecstelenítő vádjá miatt.

Alig pár napja, hogy egyik szubvencionált kormányzati bajtársi szövetség egyik parancsában »fe-

hér bolsevistáknak« nevezi a bántási haderőket, akiktől óva intenek minden becsületes hazafit.

Alig pár napja, hogy ismertették az állami számvevőszék jelentését az 1923-24. évekről, amelynek a tulkiadásokról beszámoló V. részében az áll, hogy Nyugatmagyarország kiürítésével kapcsolatos kiadások kitesznek 879,572,926 koronát, az 1922. évi nemzetgyűlési választások kiadásai pedig 199,062,616 koronát.

Alljunk meg itt egy szóra. Mit lopolt a Rongyos gárda és mibe került a felkelés.

Lajtabánság Kormányzó Tanácsának 1921. évi december hó 6-án — tehát két nappal az eredményes soproni népszavazás után, — 15 óra 25 perckor tartott gyűlésének jegyzőkönyvében az áll. Jól lehet a bántási Kormányzó Tanács, mint a magyar kormánytól teljesen független suverain testület nem tartozik semmiféle elszámolással, mégis a magyar kormány magán megbízottjának az elszámolási gyűlésen részvételt és a számadásokba betekintést engedélyez. Az elszámolás eredményeként megállapítást nyer, hogy a felkelés összes bevételei 6.531.111 korona 10 fillért tettek ki, még a kiadásai 6.257.410 korona 75 fillért.

A Rongyos Gárda a megtakarítást akként erte el, hogy saját költségéből fedezte részben az élelmezését és összes személyes kiadásait az egész felkelés alatt egy alkalommal vett kézhez »beretfalkozási pénz« címén fejenként 5 mondót koronát.

A kormány magán megbízottja a kiürítés előtt Szombathelyen a Sabária szállodában említést tett kiürítési költségekről és a milliókat fel is mutatta, rendelkezésre is ajánlotta, de egy fillért sem fogadtak el a kormányzó tanács tagjai és a vezérek, visszavitték a pénzt oda a honnan hozták.

Ez a pénz azután az 1922. évi választások alkalmával a választás Na poleonja kezeihez került kétszáz és még néhány millió képében, s ezt látjuk viszont az állami számvevőszék tulkiadás rovatában. Hála Istennek, hogy nem vették el, hanem megkerült, jól lehet tulkiadás képében bár.

A kormány magán megbízottja a P. K. egyik vezetője ismertette a kárigény bejelentéseket, a melyek közül csupán és egyedül a kismartoni villamos művek bejelentését is merte el a bántási kormány, még Fridrich István beszivárgott embe- reinek vámszedését és kifizetetlen számláit nem ismerték el és kérték a magyar kormány megbízottját, amennyiben a Fredrich féle műveleteknél elszámolni nem tudnának a fejleményekhez képest a bántások ellen tegyenek büntető feljelen-

tést.

A bántási kormány elszámolását Bohár Béla szkv. főhadnagy városi adótitst és vitéz Kokay László városi számvevő számfejtették és vizsgálták át.

A Rongyos Gárda keze tiszta, az nem lopott, az nem panamázott, csak saját vérét tékoztolta.

A Rongyos Gárda tiszta kézzel az ellenségtől elvett és a magyar kormánytól eldugott saját fegyvereivel 1922. évben újra hadba szállott és osztrák, egyenlőre ellenséges területen, nehéz ütközet, nyolc napi menetelés után került hajnali rajtaütés folytán a magyar csendőrség kezébe, onnan a Zrínyi uccába, a tofonházba, a Markó uccába, majd a Pestvidéki fogházba. Ez nem kerülhetett milliókba, mert saját pénzeiken indultak az ellenséges hadszíntérre a Rongyos Gárda tagjai.

Áll még a Rongyos Gárda, van van még fegyvere a 64-en tul is, de azokat nem kobozhatja el a magyar kormány, mert azok megszállott részekén vannak, ahová csak a Rongyos Gárda tagjainak van szabad bejárata, akiknek az országhatárát fegyverük tüze és kardjuk a célja és saját bátorságuk határozza meg.

Áll még a Rongyos Gárda! El még a Magyarok Istene! Lesz még

szabad Magyarország és ünnepelni fogja a Rongyos Gárda még életben és szabadon maradt tagjait.

Lajtabánsági Sajtófőnök.

Az életet a házasság meghosszabbítja

Egy világszerte ismert amerikai biztosító társaságnak a Life Extension institutenak igazgatója, dr. Fisk hosszú évek tapasztalatai alapján azt állapította meg, hogy az egyetlen kipróbált szer a korai halál ellen a házasság.

Ezt a véleményt teljes egészében magáévá tette a Cornell-egyetem egy tanára, Willcox professzor. Willcox kijelenti, hogy kutatásai alatt ugyanerre az eredményre jutott, melyet röviden így foglal össze:

«Aki hosszú életet akar elérni, házassodjék meg. Ez áll a férfiakra éppúgy, mint nőkre, ha nem is egyenlő mértékben.»

Dr. Fisk rámutatott arra a körülményre, hogy a biztosítótársaság listáin a legtöbb agglegény «a mérsékelt jó» rubrikában szerepel, melyben a lelkileg és testileg betegek és gazdaságilag gyenge egyének vannak bevezetve.

Dr. Fisk vélelménye szerint az agglegények többnyire betegek vagy legalább is gyenge egészségűek.

«A nőtlen férfiak rossz kilátásainak egyik oka abban rejlik» írja a biztosítótársaság tudós orvosa, «hogy hiányzik mellőlük a gyakran talán veszekedő és kellemetlen, de gondos és jóindulatú feleség».

Eppenséggel nem lehet csodálni, hogy az agglegények korábban halnak meg, mint

a nős férfiak, kik a gondos feleség felügyelete alatt jól el vannak látva. A legtöbb nőtlen ember kénytelen vendéglőben, vagy penzióban étkezni és olyan kosztot kap, mely ha egyébként jó is, semmiesetre sem mérkőzhetik a házi konyhával.

De nemcsak ezek a materialis dolgok azok, melyek a nőtlen emberek életét megrovidítik. Sok nőtlen ember belepusztul azokba az apró csalódásokba és kellemetlenségekbe, melyek előbb vagy utóbb minden ember életében előfordulnak és melyekkel meg kell küzdeni.

S ezen a ponton hiányzik a család, a szerető feleség, ki részvevő gyöngédséggel segíti át férjét az élet küzdelmein.

A nőtlen ember visszavonult életében nehezebben viseli el a megpróbáltatásokat. A mindennapi élet apró eseményeinek hiánya végül is ellankadásra vezet és sokszor az elméleti állapot meggyöngyülését vonja maga után. Ugyátszik, szükséges minden embernek egy jókora adag gond és felelősség, hogy ruganyosságát és egyensúlyát megtartsa. Ha így ilyen sajnálatraméltó agglegény rákadt egy részvevő gondos asszonyra, akkor többnyire vége minden bajának.

A pártában maradt nők helyzete nem oly rossz, mondja dr. Fisk. «A legtöbb vén kisasszony érti azt a művészetet, hogy magányos életét kelemesé tegye».

Teljes ambícióval fekszenek bele a munkába, igen nagy gonddal rendezik be az otthonukat, szeretik a társaságot, örömet találnak sok olyan apróságokban, mi mellett a férfi úgy megy el, hogy észre sem veszi.

Az özvegyek viszont jól teszik, ha minél hamarabb új házasságot kötnek, mondja dr. Fisk. A statisztika szerint az özvegyek halálozási száma ijesztően magas.

Rendesen azt szokták mondani, hogy a házasságban előforduló ellentétek és szócsaták megrövidítik a férj és feleség életét. Dr. Fisk más véleményen van. Azt tartja, hogy éppen az ellenkezője áll. Szükség van ezekre az apró csatározásokra, tisztítják a levegőt és fölfrissítik a kedélyeket.

Dicsőítmuszát azzal fejezi be, hogy minden egészséges, józan ember kössön házasságot és ezáltal biztosítsa magának a hosszú életet.

Ugyanezt vallja egy angol orvos is. Szerinte a nős férfiak hosszabb életűek, mint az agglegények, viszont a vénkisasszonyok tovább élnek, mint a férjes asszonyok.

«Általában azt tartják» — írja — «hogy a nők többet nyernek a házassággal, mint a férfiak. Talán nincs oly férfi a világon, ki ne képzelte volna azt, hogy a felesége nem tud nélküle élni. Pedig ez nagy tévedés. A statisztika bizonyítja, hogy magányos nők tovább élnek, mint a feleségek, viszont az agglegények hamarabb halnak meg, mint a nős férfiak».

Ebből látható, hogy a nők nagyon jól meg tudnak élni férj nélkül, míg a férfiak asszony nélkül megrövidíti az életét.

Gummibélyegzőt

a Koroknay-nyomdában készíttessen

Legdívatosabb kézimunkák

és kézimunkákhoz anyagok legolcsóbban

Fischer Izsó Telefon 13—50.

kézimunka üzletében Kölcsey-utca 10. sz. szerezhetők be

Glöckner József és fia

ruhatisztító és kelmefestő ipartelep

Főüzlete Iskola u. 27—29. (A Fogadalmi templommal szemben)

Fióközlet Kigó ucca 6. (Kalánka cukrász mellett)

TELEFON 2—69.

Cserép és palafedő

zsindelytelő cserépre vagy palára való átfordítását, valamint javításokat, jókarban tartást a leggondosabban és legjutányosabban vállal

Rózsá István

Nyár u. 18. Telefon: 8—56.

Rádió villany legolcsóbb

Jani András-nál

Széchenyi-tér 8 szám.

Telefon 19—28.

Női fodrászat!

Manikűr, arcápolás!

Tartós ondolás!

Vizondolás!

Henna hajfestés!

elrontott hajak rendbe-

hozása. Parókakölcsön-

zés, toll-paróka ujdonság

Hoffmanné

női fodrász üzletében

Kállay Albert ucca 1. sz.

Kiadja A Magyar Élet Lapkiadóvállalat

Felelős kiadó: Lévy Ferenc dr

Koroknay nyomda Szeged, Tömör-

kény István u. 12. Telefon 17—91.

Felelős vezető: Koroknay József.

KOROKNAY-NYOMDA ÉS GUMIBÉLYEGZŐ GYÁRTÓ-MŰHELY, SZEGED TOMORKÉNY ISTVÁN UCCA 12.

TELEFON 17—91.

Postatakarékpénztári csekszámla 58.091.

Kereskedelmi nyomtatványok, számlák, levélpapírok izléses nyomása; szedőgépeinken könyveket, napi és heti lapokat, folyóiratokat, disszertációkat előnyös feltételek mellett készítünk. Alkalom ilag ajánlatért forduljon hozzánk